

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
21000 Split

Pr-298/2024-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Jelene Vukasović, Put Lokve 28, 21204, Dugopolje, OIB: 48128880246, zastupane po punomoćniku Marku Popoviću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Con Vestigo d.o.o. za knjigovodstvene poslove i trgovinu, Mostarska 98, 21000 Split, OIB: 02333932522, zastupanog po punomoćniku Vinku Samardžiću, odvjetniku u Splitu, radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu i vraćanja na rad, dana 10. listopada 2025.,

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se da tuženikova Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od dana 19.02.2024. godine, a kojom je tuženik otkazao tužiteljici ugovor o radu na određeno vrijeme od dana 01.03.2019. godine nije dopuštena.

II/ Utvrđuje se da tužiteljici nije prestao radni odnos kod tuženika.

III/ Nalaže se tuženiku da tužiteljicu vrati na rad i to na radno mjesto – poslovni administrator, odnosno na drugo odgovarajuće radno mjesto sukladno njezinoj stručnoj spremi i iskustvu.

IV/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici na ime parničnih troškova ukupan iznos od 1.100,00 EUR zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1. U tužbi predanoj ovom sudu dana 27.03.2024.godine tužiteljica navodi da je sa tuženikom zaključila dana 01.09.2019.godine ugovor o radu na određeno vrijeme i to dana 01.06.2020.godine, ali da je ista i nakon tog datuma nastavila sa radom kod tuženika, te da je konkludentnim radnjama ugovor produljen te da se smatra da je isti postao ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Ističe se da je dana 19.02.2024.godine tuženik tužiteljici uručio odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu raspoređenoj na poslove administratora, te da joj upravo tom odlukom otkazuje ugovor o radu koji da je između stranaka sklopljen 01.03.2019.godine. Nadalje se navodi da je obrazloženju navedene odluke navedeno da je tužiteljica počinila osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa, a koja da se sastoji u tome da je ista 19.02.2024.godine nakon dolaska na posao započela sa uvredama na račun poslodavca nazivajući vlasnicu tvrtke pogrdnim imenima kao i direktoricu koja da ju je osobno došla obavijestiti o izvanrednom otkazu zbog navodnog vrijeđanja i nepoštivanja nadređenih, neizvršavanja radnih zadataka, odavanja poslovnih tajni i prijetnji na račun vlasnika tvrtke i tvrtki koje obavlja poslove računovodstva. Istaknuto je da se u odluci o otkazu ističe da se ugovor otkazuje bez otkaznog roka, te tužiteljica ističe da je tuženiku podnijela zahtjev za zaštitu prava radnika, a koji da je tuženik odbio primiti. Tužiteljica ističe da su navodi iz odluke o otkazu ugovora o radu sasvim neosnovani i netočni te da se radi o običnoj odmazdi poslodavca prema radniku i to sve zbog tužiteljinog aktivnog traženja i inzistiranja na pravima koja joj pripadaju. Navodi se da je tuženik kao poslodavac prije izvanrednog otkazivanja ugovora o radu tužiteljici sukladno odredbi članka 119.stavka 2. ZR-a trebao omogućiti iznošenje obrane osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati da to učini. Navodi se da tuženik tužiteljici prije donošenja pobijane odluke nije omogućio iznošenje obrane, te da u obrazloženju odluke o otkazu nije naveo konkretno koji su to razlozi, odnosno točni događaji doveli do toga da je došlo do donošenja pobijanje odluke pa da je upravo zbog toga pobijana odluka nezakonita. U navedenom smislu predloženo je donijeti presudu kojom će se utvrditi da je tuženikova Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od dana 19.02.2024.godine nedopuštena, te da tužiteljici nije prestao radni odnos kod tuženika, te da se naloži tuženiku da tužiteljicu vrati na rad na radno mjesto poslovnog administratora ili na drugo odgovarajuće radno mjesto sukladno njenoj stručnoj spremi ili iskustvu.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu (list 10-11 spisa) navodi da se protivi tužbu i tužbenom zahtjevu. Navodi da ističe prigovor da nisu ostvareni uvjeti predviđeni Zakonom o radu za pružanje sudske zaštite sukladno tužbenom zahtjevu tužiteljice. Navodi da se tužiteljica nije pravodobno obratila tuženiku sa zahtjevom za zaštitu prava radnika u roku predviđenom zakonom od dana uručivanja odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu pa da su ostvareni razlozi za odbačaj tužbe. Ističe se da je tužbeni zahtjev neosnovan jer da je tuženik u svemu postupio sukladno zakonu, te da je radni odnos tužiteljice prestao na zakonom predviđen način. Nadalje, tuženik podneskom od 14.10.2024.godine (list 13-14 spisa) osporava vjerodostojnost ugovora o radu na određeno vrijeme koji da je tužiteljica dostavila u predmetni spis jer da to nije ugovor kojeg su sklopile parnične stranke u ovom postupku. Ističe se da je tužiteljica krivotvorila ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.08.2019.godine, a radi čega da je tuženik podnio kaznenu prijavu protiv tužiteljice radi krivotvorenja isprave i krađe

poslovne dokumentacije tuženika. Navodi se da je tužena u svojoj dokumentaciji pronašla ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine, a kojem prilog čini druga stranica ugovora koja da nije potpisana od tuženika, a koji da je tužiteljica ostavila u arhivi tužene. Ističe se da tužiteljica u sudski spis dostavlja ugovor kojeg da tužena nije potpisala već da je druga stranica tog ugovora uzeta iz izvornog ugovora o radu kojeg da su stranke potpisale, a da tužiteljica taj izvorni ugovor nije priložila tužbi. Ističe se da su prigodom otkazivanja ugovora o radu tužiteljici u prostorijama tuženika uredovali policijski djelatnici II Policijske postaje Split zbog ucjena i vrijeđanja zz i djelatnika tuženika od strane tužiteljice.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom zahtjeva za zaštitu prava radnika (list 4 spisa); ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.08.2019.godine (list 5 spisa); očitovanja PU Splitsko-dalmatinske, II.Policijske uprave Split od 25.10.2024.godine ovom sudu (list 20 spisa); službene zabilješke (list 21 spisa); kuverte sa povratnicom (list 25-27 spisa); potvrde o primitku (list 29 spisa); zapisnika o zaprimanju kaznene prijave (list 30-32 spisa); odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 19.02.2024.godine (list 41 spisa); prijedloga ovršenika za odgodu ovrhe (list 78-79 spisa); prijedloga tuženika (list 80-84 spisa); presude zbog ogluhe (list 86-89 spisa). Također je izveden dokaz saslušanjem tužiteljice (list 35-38 spisa); zz tuženika Blaženke Alebić (list 42-47 spisa); svjedokinje Anite Grubešić (list 48-50 spisa); te svjedokinje Antonije Britvić (list 55-58 spisa).

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je osnovan.

5. Među strankama u ovom postupku nije sporna činjenica da je tužiteljica radila na radnom mjestu administratora, poslovnog administratora, te da je istoj uručena osobno tuženikova odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu dana 19.02.2024.godine kojom je tuženik kao poslodavac tužiteljici otkazao ugovor na određeno vrijeme od 01.03. 2019, a koja činjenica proizlazi iz pregledane odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 19.02.2024.godine (list 41 spisa), a koja nije potpisana od strane tužiteljice, ali za koju je tužiteljica istakla da joj je uručena prilikom uredovanja policijskih službenika dana 19.02.2024.godine. Također nije sporno da je tužiteljici presudom zbog ogluhe ovog suda Pr-237/2025 od 04.srpnja 2025.godine (list 85-87 spisa), a koja presuda je postala pravomoćna i ovršna 20.08.2025.godine što je razvidno iz pregledane potvrde pravomoćnosti/ovršnosti (list 89 spisa) dosuđen iznos od 1.000,00 Eur-a s osnove razlike naknade za neiskorišteni godišnji odmor za 2023.godine , te iznos od 2.588,09 Eur-a s osnove nekorištenja godišnjih odmora za 2019, 2020.g., te 2021.godinu i 2.022.godinu, te iznos od 1.791,76 Eur-a s osnove neoporeziv gotovinskih isplata, kao i 200,00 Eur-a parničnih troškova, a što potvrđuje navode tužiteljice u ovom postupku da se ista neuspješno obraćala tuženiku kao poslodavcu za zahtjevom da joj isplati naknadu zbog nemogućnosti korištenja godišnjeg odmora za navedeno razdoblje te da ista nije iskoristila godišnji odmor u navedenom razdoblju, a zbog čega je svoje pravo po tom pitanju ostvarila sudskim putem navedenom odlukom.

6. Među strankama u ovom postupku je sporna činjenica da li je tužiteljica imala s tuženikom kao poslodavcem zaključen ugovor o radu na određeno vrijeme dana 01.08.2019.godine sa rokom trajanja do 01.lipnja 2020.godine kako to u postupku tvrdi

tužiteljica ili je tužiteljica imala zaključen ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine sa rokom trajanja do 31.12.2024.godine, te da li su se u odnosu na tužiteljčin ugovor o radu na određeno vrijeme ostvarili zakonski elementi iz odredbe članka 12. stavka 7. Zakona o radu ("NN" 93/14- u daljnjem tekstu ZR-a), te da li je tužiteljica u tom smislu nastavila raditi kod tuženika kao poslodavca nakon isteka vremena na koje je bio sklopljen njen ugovor o radu na određeno vrijeme, te da li se treba smatrati sukladno tome da je između stranaka u ovom postupku zaključen ugovor na neodređeno vrijeme. Sporno je i da li je tužiteljica zahtjev za zaštitu prava radnika od 22.02.2024.godine (list 4 spisa) podnijela u zakonskom roku iz članka 133.stavka 1. ZR-a, te sukladno tome da li je ista podnijela u zakonskom roku iz članka 133.stavka 2. ZR-a tužbu u predmetnoj pravnoj stvari. Također je sporno u predmetnom postupku da li je tuženik kao poslodavac postupio sukladno odredbi članka 119.stavka 2. ZR-a te da li je u skladu s onim što je propisano tom odredbom omogućio prije izvanrednog otkazivanja ugovora o radu tužiteljici da iznese svoju obranu. Trebalo je ujedno razmotriti i činjenicu da li je tuženik postupio u skladu s odredbom članka 116.stavka 2. ZR-a budući je tom odredbom propisano da se ugovor o radu može izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji. Naposljetku je sporno da li je tuženik dokazao postojanje opravdanih razloga za davanje izvanrednog otkaza ugovora o radu tužiteljici.

7. U odnosu na spornu činjenicu da li je tužiteljica podnijela u zakonskom roku zahtjev za zaštitu prava radnika od 22. veljače 2024.godine (list 4 spisa) ovaj sud je mišljenja da je tužiteljica podnijela navedeni zahtjev za zaštitu prava radnika u zakonskom roku iz članka 133.stavka 1. ZR-a iz razloga što je tužiteljica postupila po nalogu ovog suda sa ročišta od 15.10.2024.godine tako što je uz podnesak od 28.01.2025.godine dostavila dokaze o pokušaju dostave navedenog zahtjeva za zaštitu prava radnika i to na dvije adrese, adresu gdje je tuženik imao registrirano sjedište Mostarska 98, u Splitu, a koja se dostava vratila neuručena sa naznakom da je tuženik odselio sa navedene adrese, te na novu adresu sjedišta tuženika Kroz Smrdečac 43 u Splitu, sa kojeg se dostava vratila neuručena da je tuženik obaviješten, a da nije podigao pošiljku. Navedeno je razvidno iz pregledanih omotnica, povratnice i potvrde o primitku (list 25-29 spisa). Dostave na obje adrese su pokušane 01.03.2024.godine, a što je razvidno iz navedene dokumentacije. Punomoćnik tužiteljice je na ročištu od 05.02.2025.godine dao na uvid sudu kuverte u kojima se nalazila originalna dokumentacija, a koja je u spis priložena u presliku (list 25-29 spisa), te potpisani zahtjev za zaštitu prava radnika od 22.veljače 2024.godine, a koje potpise je potvrdila i tužiteljica. Obzirom da među strankama nije sporno da je tužiteljici odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 19.02.2024.godine (list 41 spisa) uručena na dan kad je uredovala policija 19.02.2024.godine, dakle isti dan kad je ista i donesena tužiteljica je obzirom da tuženik nije udovoljio njenom zahtjevu za zaštitu prava od 22.02.2024. po proteku roka od 15 dana od pokušaja dostave navedenog zahtjeva za zaštitu prava od 22.02.2024.godine poslodavcu, dakle od 15.03.2024.godine u daljnjem roku od 15 dana tražila zaštitu pred nadležnim sudom budući je tužbu u ovoj pravnoj stvari podnijela 27.03.2024.godine. Tužiteljica je uredno poslala spomenuti zahtjev za zaštitu prava tuženiku i to na službenu adresu njegovog sjedišta, kao i na adresu na kojoj je tuženik obavljao djelatnost i to poštom preporučeno. Slanje preporučenom poštom se smatra valjanim načinom dostave bez obzira da li je

poslodavac stvarno preuzeo poštu, a zahtjev se smatra podnesenim ako je radnik, u konkretnom slučaju tužiteljica poduzela sve razumne korake da dostavi zahtjev poslodavcu. Budući je pokušana dostava na čak dvije adrese tuženika navedeni zahtjev za zaštitu prava radnika – tužiteljice smatra se uredno podnesenim, a budući je tužiteljica tužbu i zahtjev za zaštitu prava radnika podnijela u rokovima iz članka 133.stavka 1. i 2. ZR-a tužiteljica nije prekludirana u podnošenju tužbe u predmetnoj pravnoj stvari, a radi čega su svi prigovori tuženika istaknuti u tom pravcu neosnovani.

8. U odnosu na činjenicu da li je tuženik podnio postupio sukladno odredbi članka 116.stavka 2. ZR-a te da li je ugovor o radu tužiteljice izvanredno otkazao u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji ovaj sud je mišljenja da je tuženik izvanredno otkazao ugovor o radu tužiteljici u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji budući iz sadržaja odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu (list 41 spisa) nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da tuženik temelji odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu na činjenicama koje su se dogodile 19.02.2024.godine na radnom mjestu tužiteljice, a odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu je donesena od strane poslodavca istog dana.

9. Iz pregledanog ugovora o radu na određeno vrijeme zaključenog između tužiteljice i tuženika od 01.08.2019.godine (list 5 spisa) proizlazi da je time ugovorom tužiteljici na radnom mjestu administrativnog, poslovnog referenta određeno trajanja ugovora o radu od 01.08.2019.godine do zaključno 01.06.2020.godine.

10. Iz pregledanog očitovanja MUP-a, PU Splitsko-dalmatinske, II. Policijske postaje Split od 25.10.2024.godine (list 20 spisa) proizlazi da se navedeno tijelo očitovalo ovom sudu da prilikom policijskog postupanja od dana 19.02.2024.godine na adresi u Splitu, Kroz Smrdećac br. 43 nisu utvrđeni elementi narušavanja javnog reda i mira te da su od odgovorne osobe ispred tvrtke Con Vestigo d.o.o. Blaženke Alebić zaprimili kaznenu prijavu radi počinjenja kaznenog djela krivotvorenja službene ili poslovne isprave opisano u članku 279.stavka 1. KZ-a RH, a koja prijava da je podnesena protiv Jelene Vukasović, tužiteljice u ovom postupku, te da je navedena kaznena prijava zaprimljena dana 15.10.2024.godine i da će o daljnjim radnjama i izvidima biti obavješten ODO u Splitu. Iz pregledane službene bilješke MUP-a, PU Splitsko-dalmatinske, II Policijske postaje Split od 19.02.2024.godine (list 21-22 spisa) proizlazi da je ista sastavljena dana 19.02.2024.godine u službenim prostorijama PU Splitsko-dalmatinske, II PP Split. U Istoj se navodi da su policijski službenici bili upućeni dana 19.02.2024.godine u 8,26 sati u Split na adresu Kroz Smrdećac broj 43 vezano za problem kojeg da Anita Grubešić ima sa bivšom djelatnicom. Istaknuto je da su policijski djelatnici dolaskom na adresu u 8,40 sati zatekli kći od vlasnice tvrtke Anitu Grubešić i djelatnicu Jelenu Vukasović. Navedeno je da je Jelena Vukasović te prigode izjavila da već pet godina radi u tvrtki, te da nije iskoristila 5 mjeseci godišnjeg odmora te da želi da joj se zavede da je dana 19.02.2024.godine došla raditi na posao i da ne želi izaći iz ureda dok ne dobije napisano da je dobila izvanredni otkaz, te da smatrada ne može dobiti izvanredni otkaz jer da nije još dobila tri opomene, te da želi da joj se isplati 5 mjeseci neiskorištenog godišnjeg odmora, a što navodi da nije koristila, te da joj ništa nije plaćeno. Nadalje je navedeno da je u 9,10 pristupila vlasnica tvrtke Con Vestigo d.o.o. za knjigovodstvene poslove i trgovinu Blaženka Alebić te da je ista

izjavila da je Jelena Vukasović svoj godišnji odmor sve do sada iskorištavala uredno svake godine, te da joj je uručila odluku o izvanrednom otkazu 19.02.2024.godine u 9,20 sati zbog teške povrede obveze iz radnog odnosa jer da je ista odavala poslovne tajne. Navodi se da je vlasnica tvrtke Blaženka Alebić izjavila da je radno vrijeme od 7,00 do 15,00 sati, te da će Jelena Vukasović biti uredno plaćena za sve odrađeno, a u 9,45 sati da je Jelena Vukasović napustila sa djelatnicima policijske postaje navedeni ured, te da su policijski djelatnici Jeleni Vukasović rekli da ako smatra da je oštećena da otiđe na adresu u Splitu, Mike Tripala 6 i da se obrati državnom inspektoratu, inspekciji rada u svezi svojih pritužbi za neisplaćivanje godišnjeg odmora, a za kojeg ona navodi da nije bio iskorišten. Iz navedene službene bilješke ujedno proizlazi da prilikom postpanja policijskih djelatnika nisu utvrđeni nikakvi elementi narušavanja javnog reda i mira ni razlog za postupanje navedenih djelatnika.

10. Iz pregledanog zapisnika o zaprimanju kaznene prijave od 15.10.2024.godine (list 30-31 spisa) proizlazi da je Blaženka Alebić 15.10.2024.godine u PU Splitsko-dalmatinskoj, II Policijskog postaji Split podnijela kaznenu prijavu u kojoj je navela da je ona odgovorna osoba u tvrtki Con Vestigo d.o.o. koja da se bavi knjigovodstveno-računovodstvenim poslovima sa sjedištem u Splitu, Kroz Smrdečac 43 te da je dana 01.03.2019.godine zaključila sa Jelenom Vukasović ugovor o radu na određeno vrijeme, a koji da počinje teći od 01.03.2019.godine, te koji da je trebao trajati do 31.12.2024.godine. Ista ističe da joj se Jelena Vukasović obratila tijekom veljače 2024.godine ističući da ne želi raditi u njevoj tvrtki pod određenim uvjetima te da želi da joj radni odnos traje do 31.03.2024.godine te da joj razlog otkaza ugovora o radu bude istek ugovora o radu kako bi mogla primati naknadu s biroa, te da joj se isplati naknada za 5 godišnjih odmora, a koje da je tijekom godina uredno iskoristila. Blaženka Alebić nadalje ističe da ona nije pristala na uvjete tužiteljice, te s obzirom da se njihov razgovor odvijao i završio u petak da je Jelena Vukasović uredno u ponedjeljak došla na posao. Ista ističe da je Jelena tog dana nazvala i iskazala kako i dalje zahtjeva ispunjenje njezinih uvjeta te da neće izaći iz prostorija tvrtke bez da se njezini uvjeti ispune. Nadalje, ista navodi da je tog dana intervenirala i policija, te da je događaj završio tako da je Jelena Vukasović izišla iz tvrtke, te da joj je ona kao odgovorna osoba uručila izvanredni otkaz ugovora o radu. Također ista ističe da joj je Jelena prije dolaska policije rekla da joj ne mogu ništa jer da se ona za to pobrinula, te da ona nije tada znala o čemu Jelena govori. Također je ista istakla da je krajem mjeseca travnja 2024.godine Anita Marasović odvjetnica koja zastupa njenu tvrtku zaprimila obavijest suda o pripremnom ročištu u koje da je uključena i njena tvrtka, te da je ona pregledavajući dokumentaciju prijave radnika utvrdila da iz nje nedostaje originalni ugovor o radu sklopljen između tvrtke Con Vestigo d.o.o. i Jelene Vukasović, a koji da je sklopljen na određeno radno vrijeme od 01.03.2019.godine do 31.12.2024.godine, a da u dokumentaciji stoji ugovor o radu na određeno vrijeme u trajanju od 01.03.2019.godine do 01.05.2020.godine, a na kojem da nema potpisa Blaženke Alebić te je ista navela da smatra da je je navedeni potpis krivotvorila Jelena Vukasović. Također ista navodi da je saznala putem odvjetnice da je sudu priložena dokumentacija aneksa ugovora o radu koji da nikad nije njena tvrtka sastavila sa predmetnom Jelenom Vukasović. Ističe se da je navedeni ugovor sastavljen od 2 lista A4 papira, od kojih da je drugi list originalni, onaj kojeg da je zaista potpisala prilikom sklapanja originalnog ugovora, a prvi list na kojem da je iskazan datum sklapanja i

datum završetka spornog aneksa ugovora od datuma 01.03.2019.godine do 01.06.2020. da je krivotvoren i da na njemu nema potpisa, te da ista smatra da ga je krivotvorila upravo Jelena Vukasović. Nadalje, ista navodi da aneks ugovora o radu sa Jelenom Vukasović njena tvrtka nije sklapala pogotovo ne u navedenom vremenu jer da aneks ugovora služi da se ugovor promjeni ili da se produljuje po isteku, te da datumi koji stoje u krivotvorenom ugovoru i krivotvorenom aneksu ugovora nisu u skladu jedan sa drugim. Navodi se da 2019.godine kad je ugovor sklopljen da je dogovorena bruto plaća Jeleni Vukasović iznosila 3.850,00 Kuna, a na krivotvorenom aneksu ugovora je stavljen iznos od 4.560,00 Kuna.

11. Iz pregledane odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 19.02.2024.godine (list 41 spisa) proizlazi da je tužiteljici otkazan ugovor o radu sklopljen 01.03.2019.godine zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa uslijed koje da nastavak radnog odnosa nije moguć, te je navedeno da tužiteljica kao radnik nema pravo na otkazni rok, a da radni odnos prestaje danom dostave te odluke. Iz obrazloženja citirane odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu proizlazi da se navodi kako je tužiteljica kao radnica počinila osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa, a koja da se sastoji u tome što da je tužiteljica dana 19.02.2024.godine nakon dolaska na posao započela s uvredama na račun poslodavca nazivajući vlasnicu tvrtke pogrdnim imenima kao i direktoricu koja da joj je osobno došla obavijestiti o izvanrednom otkazu zbog vrijeđanja i nepoštivanja nadređenih, neizvršavanja radnih zadataka, odavanja poslovnih tajni, te prijetnji i ucjena na račun vlasnika tvrtke i tvrtki za koje obavlja poslove računovodstva.

12. Iz iskaza saslušane tužiteljice danog na ročištu od 05.veljače 2025.godine (list 33-38 spisa) proizlazi da tužiteljica navodi da je ona nakon radnog vremena, dana 16.02.2024. obavijestila direktoricu tuženika Blaženku Alebić o tome da se radi o nemogućim radnim uvjetima na njenom radnom mjestu, te da joj je istakla da u 5 godina koliko radi kod nje joj nikad nije omogućeno korištenje godišnjeg odmora, niti joj je isplaćivana naknada za korištenje godišnjeg. Ista navodi da joj je Blaženka Alebić istakla da će dobiti naknadu za nemogućnost korištenja godišnjeg odmora, ali da su okolnosti u poslu takve da ne može dobiti mogućnost da koristi godišnji odmor. Nadalje navodi da je ona osobno obavijestila direktoricu tuženika gospođu Alebić da zadnji ugovor kojeg je s njom imala zaključen na određeno vrijeme da je bio zaključen počevši od 1.08.2019. sa vremenom trajanja zaključno do 1.06.2020, a da ona nakon toga nije dobila nikakav novi ugovor o radu. Ista navodi da joj je zz tuženika pri tome napomenula da ona još ima i primjerak ugovora o radu s tužiteljicom koji bi trebao trajati do zaključno 20.02.2024. ali da taj ugovor ne postoji nigdje u pisanom obliku. Ista navodi da joj je zz tuženika odgovorila da navedeni ugovor s trajanjem do 20.02.2024. postoji i da je ona dužna doći na posao još 19. i 20. veljače, te da joj zz tuženika nikad nije rekla kad je ugovor kojeg spominje zaključen, već da joj je samo rekla da taj primjerak ugovora ima kod sebe. Ista ističe da u kaznenoj prijavi koju je zz tuženika podnijela protiv nje dana 15.10.2024. radi krivotvorenja ugovora o radu, da zz tuženika čak navodi da se ona nakon spomenutog petka 16. veljače uredno pojavila 19. i 20. veljače 2024. na poslu, a da se ona pojavila na radnom mjestu upravo iz razloga što joj je zz tuženika rekla da njen ugovor o radu traje zaključno sa 20.02.2024. Nadalje, ističe vezano za odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu da su netočni navodi koji se navode u istoj jer da je ona 19. veljače 2024. kako joj je i kazano uredno

došla na radno mjesto, ali da na radnom mjestu nije bilo nikog, da je ona bila sama, te da je netočna tvrdnja iz odluke o izvanrednom otkazu, u kojoj se tvrdi da je ona odmah po dolasku na radno mjesto počela vrijeđati zz tuženika. Tužiteljica ističe da ovo nije bilo moguće budući je tog dana bila sama na radnom mjestu. Nadalje navodi da su se ona i zz tuženika dogovorile u petak 16.02.2024. da će se i zz tuženika pojaviti na poslu u ponedjeljak kroz jutro 19.02. jer da je bio dogovor da ista donese taj ugovor na kojeg se poziva, a koji navodno traje do 20.02.2024. Nakon toga u uredu se pojavila djelatnica Anita Alebić koja da je počela na nju vikati da izađe iz ureda, a što je ona odbila budući nije potpisala nikakav prekid radnog odnosa sa poslodavcem niti joj je uručen spomenuti ugovor o radu, te je smatrala da bi svojim odlaskom tek počinila prekršaj i da bi joj u takvoj situaciji tuženik imao pravo dati izvanredni otkaz. Nadalje, ista navodi da joj je djelatnica Anita Alebić rekla da ukoliko ne iziđe, da će zvati policiju da je izbaci vani, a na što da je ona odgovorila da bez ugovora neće izići te da slobodno pozove policiju jer da je ona još uvijek bila u radnom odnosu. Također je ista istakla da je Anita Alebić tada nazvala policiju koja je izašla na intervenciju, te da je Anita tražila da ju se izbaci vani, a za što da je policija rekla da za to nije nadležna. Djelatnica Alebić se policiji po dolasku predstavila policiji kao osoba ovlaštena za zastupanje bez navođenja svog imena i prezimena, a da je ona u međuvremenu dok se čekala policija iz registra Trgovačkog suda izvukla podatak da je osoba odgovorna za zastupanje Alebić Blaženka te da se Alebić Anita lažno predstavlja. U odnosu na činjenicu da li je tužiteljica vrijeđala i nepoštivala nadređene, posebno direktoricu tuženika, a što joj se stavlja na teret odlukom o otkazu, ista navodi da je zz tuženika smatrala prijetnjom i uvredom prema sebi kad joj je ona osobno rekla da joj nije omogućila korištenje godišnjeg odmora i da joj nije isplaćena naknada zbog nemogućnosti korištenja godišnjeg odmora, a što se tiče radnih zadataka koje je ista obavljala ista navodi da je ona prema ugovoru o radu radila na radnom mjestu administratora i da je čak od strane zz tuženika njoj svakog mjeseca isplaćivana nagrada za radne rezultate u zakonski propisanom maksimalnom iznosu koji se mjesečno kretao otprilike nekih 60,00-ak eura mjesečno. U odnosu na odavanje poslovnih tajni koji joj se stavlja na teret, ista navodi da je poslovnu tajnu zz tuženika smatrala razgovore koji su se vodili između nje i tužiteljice, kada ju je ona upozorila na nekoliko slučajnih povezanih pogrešaka na štetu njenog klijenta, vlasnika obrta, a kada da je zz tuženika greškom obavijestila da postoji dug od 11.000,00 kuna na ime duga pdv-a koje je greškom uplatila na svoj račun umjesto na račun Državnog proračuna iako u opisu uplate stoji dug pdv-a, ime primatelja Državni proračun, poziv na broj odgovara pozivu na broj uplate na državni proračun, ali je IBAN promijenjen u ime firme Con vestigo. U odnosu na spomenutu kaznenu prijavu od strane zz tuženika tužiteljice zbog krivotvorenja isprave ugovora o radu, tužiteljica navodi da se u kaznenoj prijavi zapravo i navodi sve ono što ona danas navodi da joj se spočitava kao razlog za dobivanje izvanrednog otkaza, a zapravo da se radilo o njenom aktivnom traženju ispunjenje radničkih prava, pa da tako zz tuženika spominje da je do izvanrednog otkaza došlo zbog tužiteljinih ucjena vezano za isplatu naknade za godišnji odmor ili omogućavanja korištenja godišnjeg odmora. Tužiteljica ističe da što se tiče te kaznene prijave da ona to smatra lažnim prijavljivanjem zbog čega će i sama podnijeti prijavu za lažno kazneno prijavljivanje. Ističe da je tražila zapisnik o provedenom nadzoru u firmi Con vestigo od Državnog odvjetništva da se od Ministarstva rada zatraži taj zapisnik te da zatraži koji su ugovori o radu predani tada kad je tražena inspekcija, a da je navedeno još u procesu. Navodi da je iz

spomenutog zapisnika vidljivo da je lažna konstatacija koja se navodi u kaznenoj prijavi da smo mi imale potpisani ugovor do 1.03.2019. do 31.12.2024. na određeno vrijeme. Kaznena prijava da je podnesena protiv nje od strane zz tuženika 15. listopada 2024. a da u istoj Blaženka Alebić navodi da je ona primijetila da je tužiteljica krivotvorila ugovor o radu u travnja 2024. U odnosu na činjenicu da li joj je ikad uručena predmetna odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu, ista navodi da joj ovu odluku nije uručila zz tuženika nego policajac kad je bio izlazak policije na lice mjesta 19. veljače 2024. budući da ona nije htjela prihvatiti ni potpisati odluku o izvanrednom otkazu. Također tužiteljica ističe u odnosu na zahtjev za zaštitu prava radnika da je navedeni zahtjev uputila u zakonskom roku, ne sjeća se točno datuma, poštom preporučeno i to u prvom navratu na adresu sjedišta tuženika prema podacima koje je utvrdila i z sudskog registra Trgovačkog suda i to da je bila navedena Mostarska 98, Split, ali da se dostava vratila neuručena s naznakom da je tuženik odselio s te adrese premda da taj podatak nije točan jer suprotno proizlazi iz podataka iz registra Trgovačkog suda. Navodi da je stoga ponovno uputila isti zahtjev za zaštitu prava na adresu gdje se obavlja djelatnost firme tuženika i to Kroz Smrdečac 23 i da ovdje isto tako tuženik nije htio primiti dostavu pismena, koje se vratilo neuručeno, budući je tri navrata pokušana dostava, a vraćena je s naznakom "obaviješten, nije predigao pošiljku", te da nakon toga više nije vršena dostava. Tužiteljica ističe da joj plaća nije bila jednaka tijekom cijelog radnog vijeka zaposlenja kod tuženika već da se ista povećavala. U odnosu na činjenicu da li je to povećanje plaće bilo popraćeno ugovorima, tužiteljica navodi da je postojao jedan anex ugovora od 1.8.2019. do 1.6.2020. za kojeg Alebić Blaženka tvrdi da je krivotvoren, premda da se po navedenom ugovoru vidi da je isplaćivana plaća u 9. mjesec 2019. za 8. mjesec 2019. a prema obrascima koje je Blaženka Alebić slala Poreznoj upravi. Ista navodi da je prethodnim ugovorom o radu plaća iznosila bruto 3.850,00 a anexom od 1.8.2019. je bruto iznosi 4.560,00 kn. Ista ističe da se to povećanje bruto plaće vidi u obrascima iz 9. mjeseca 2019. za plaću iz 8. mjeseca 2019., a da u 10. mjesecu 2024. Alebić Blaženka tvrdi da takvo povećanje plaće nije nikad bilo ugovoreno i da se radi o krivotvorenom ugovoru. U odnosu na činjenicu da li je tuženik ikada dao tužiteljici opomenu zbog vrijeđanja i nepoštivanja nadređenih, neizvršavanja radnih zadataka odavanjem poslovnih tajni te prijetnji i ucjena na račun vlasnika tvrtke i tvrtki za koje ista obavlja poslove računovodstva, ista navodi da nikada nije dobila opomenu, te ističe da joj poslodavac nije nikad omogućio iznošenje obrane vezano za navedene okolnosti izvanrednog otkazivanja ugovora o radu. U odnosu na činjenicu da li je tužiteljica imala ikakav službeni pečat od tuženika ili je netko drugi pečatirao dokumente koji su izlazili iz firme, ista navodi da se pečat firme isključivo nalazio kod Blaženke Alebić. Tužiteljica je u kronološkom smislu navela da je prvo dana 19.02.2024.godine na poslu bila sama, a potom da je usljedio poziv Blaženke Alebić, te da se nakon toga pojavila Anita Alebić uz izjavu da će zvati policiju ukoliko ona ne ode s radnog mjesta, te nakon što je tužiteljica istakla da se Anita Alebić lažno predstavila kao osoba odgovorna za zastupanje firme, da je policija uputila poziv Blaženki Alebić da dođe u ured. Tužiteljica ističe da je zz tuženika u izvanrednom otkazu navela da je ona nju počela vrijeđati prije nego što je došla policija, a da u kaznenoj prijavi stoji navedeno da je prije dolaska policije tužiteljica Alebić Blaženki rekla da je ona već sve pripremila i da se ne brine oko ničega, što je neistinita tvrdnja, zato što se Alebić Blaženka pojavila tek pola sata nakon dolaska policije, te da u niti jednom trenutku da nisu bile same prije dolaska policije.

13. Iz iskaza saslušane zz tuženika Blaženke Alebić proizlazi da je tužiteljica kod tuženika bila radnica 5 godina i da je jednog petka 17.2.2024. oko 15:00 sati došla kod nje sa naznakom da želi sa njom razgovarati. Ista ističe da je tužiteljica, obzirom da je ona osobno imala tada stranke u kancelariji, njoj naznačila da će se vratiti ponovno na razgovor oko 17:00 sati. Nadalje navodi da je prilikom pristupanja razgovoru u petak u 17:00 sati tužiteljica došla u kancelariju kod nje i izjavila da više ne želi raditi na svom radnom mjestu jer da joj ne odgovaraju ni radni uvjeti, ni plaća, ni kolegica s kojom radi. Nadalje ističe da joj je tužiteljica tada izjavila da ona želi da joj se da otkaz ugovora o radu zbog isteka trajanja ugovora o radu i da želi da joj taj ugovor traje do 31.03.2024, te da će ona ostati do 31.03.2024. raditi kod tuženika. Zz tuženika navodi da je ona na navedene navode tužiteljice istoj odgovorila da nema nikakve potrebe za navedenim, da ista ostaje i nadalje na radnom mjestu do datuma kad je navela obzirom da je navela da joj ne odgovara navedeno radno mjesto već da može slobodno odmah otići s posla te da ima otkazni rok od 15 dana, a da bi joj u tom smislu ugovor o radu trebao prestati važiti s datumom 29.02.2024. te da je ona rekla da u tom smislu nakon prestanka ugovora o radu da mora i razdužiti svoje radno mjesto, te šifre s kojima je ulazila u račune te da uzme svoje stvari i ode iz firme. U odnosu na činjenicu da li je istu odjavila s radnog mjesta iz mirovinskog osiguranja, ista navodi da je to isključivo posao kadrovske, a kojeg da je vodila tužiteljica, pa da je ona po njenom mišljenju trebala doći u ponedjeljak, razdužiti sve vezano za svoje radno mjesto, upisati otkaz ugovora o radu i odraditi sve vezano za svoju odjavu na mirovinskom osiguranju. Nadalje ista navodi da je ona u razgovoru s tužiteljicom istoj samo stavila do znanja da ona uz navedene uvjete treba otići s radnog mjesta i razdužiti sve vezano za radno mjesto na kojem je radila, te ista navodi da ona nije u razgovoru uopće spominjala tužiteljici nikakvo korištenje godišnjeg odmora kao ni plaćanje naknade vezano za godišnji. Ujedno ističe da je o svemu obavijestila Anitu Grubešić, a koja da je po njenom ovlaštenju direktorica firme, dok da je ona upisana u sudski registar kao direktorica tuženika. Nadalje, ista navodi da je u ponedjeljak tužiteljica došla na radno mjesto i zvala nju na telefon da je upita da li će doći u kancelariju, a da ona nije mogla ni doći u kancelariju jer je imala dogovoren već raniji sastanak, a da u toj kancelariji u kojoj je bila tužiteljica ona nije bila sama budući s njom radi i druga kolegica. Ističe da kad je nju tužiteljica zvala da dođe u kancelariju da ona nije bila u kancelariji sama već je s njom bila kolegica Antonija Britvić, te da je tužiteljica rekla toj kolegici "Vidjet ćeš sad scenu, dala sam otkaz". Nadalje ista navodi da nakon svega što se dogodilo, da su započele tužiteljčine prijetnje i ucjene prema njoj jer da joj je tužiteljica rekla: "Ne možeš mi ništa, ja nisam za ništa odgovorna, ja sam se za sebe pobrinula, ako mi ne isplatiš 5 godišnjih odmora da će pozvati klijente s kojima ona radi pa da će ona vidjeti da li će joj to i isplatiti.", na što da joj je ona poklopila slušalicu nakon tog razgovora, a taj razgovor da je slušala Anita Grubešić i Božena Alebić koje da su sjedile zajedno s njom osobno za stolom. Nadalje, ista navodi da je nakon svega ona osobno nije mogla otići u kancelariju već je na razgovor s tužiteljicom otišla Anita Grubešić i kada je došla u kancelariju da je tužiteljici rekla da se sve može raz riješiti na normalan način te da ona može otići iz firme, ali da ne može vrijeđati i ucjenjivati. Međutim, zz tuženika ističe da je tada tužiteljica počela vrijeđati na način da je Aniti Grubešić rekla "Ti si nitko i ništa, tvoja majka liječi komplekse preko tebe, ti ovdje samo fiktivno zaposlena, ja znam sve točno što ti radiš jer ja sam vidjela kako ti knjižiš". Zz tuženika ističe da je njoj tada postalo jasno zbog tih riječi da je tužiteljica ulazila u podatke koji uopće da

nisu u domeni njenog radnog mjesta jer da direktno spajanje sa računala na server da glasi na Anitu te da je tužiteljica preko tog istog spajanja ulazila i pretraživala što Anita radi, a da je riječ o firmi koja ima cca 20000 dokumenata, a da su svi ti dokumenti pod odgovornošću Anite Grubišić. Zz tuženika navodi da tužiteljica nije imala nikakve ovlasti ulaziti u te podatke, a da nije podnosila kaznenu prijavu protiv tužiteljice, te da nije podnosila ni prekršajnu prijavu protiv tužiteljice, niti da je zvala policiju. Zz tuženika navodi da tužiteljica nije jedina radnica u njoj kancelariji niti je jedina radila navedene poslove, a da je pravilo tuženika da sve radnike odmah po zasnivanju radnog odnosa izvijeste da je strogo zabranjeno iznositi bilo kakve pojedinosti iz poslovnog odnosa, jer da to za sobom povlači izvanredni otkaz, a što da čak i nakon što odu iz firme da je radnicima zabranjeno iznositi strogo povjerljive podatke iz prijašnjeg radnog odnosa kod tuženika. Nadalje, navodi da je od 5 zaposlenih radnika kod tuženika samo Anita Grubešić njezina kćer, a da ostala tri radnika osim tužiteljice nisu njezina obitelj, te da se posao odvijao u dva ureda, te da tužiteljica i nije imala saznanja o svim poslovima i zaposlenicima iz drugog ureda. Ista navodi da što se tiče korištenja godišnjeg odmora kod tuženika da je radnicima kazano od strane tuženika kao poslodavca da mogu koristiti godišnje kako god žele, i u kojem razdoblju žele, ali pod uvjetom da ne ugrožavaju sam proces rada te da je godišnji odmor potrebno poslodavcu najaviti te da sama kolegica tužiteljice koja je sjedila u istoj kancelariji s njom za stolom može potvrditi da je tužiteljica 7 dana prije nego je govorila o otkazu koristila godišnji odmor, te da je nije bilo tjedan dana u uredu i da su se procesi rada normalno odvijali. Nadalje zz tuženika ističe da je tužiteljica vrijeđala i kolegicu s koja je s njom bila u uredu, da se radilo o ženi kojoj je zbog osobne tragedije, da je tužiteljici povjereno da njena kolegica s kojom je u kancelariji treba imati više strpljenja da se prilagodi poslu jer da je imala osobnu tragediju, a da je tužiteljica njoj rekla da se ona ne može uklopiti u posao zbog svojih psihičkih problema, a da ta ista kolegica i dan danas radi u kancelariji i da ista "spasila što je preuzela određene radne zadatke". Nadalje ističe kad je ona osobno došla u ured da je tužiteljica izjavila pred Anitom da ona ne želi potpisati otkaz ugovora i da ne želi ići iz firme, jer da joj Anita Grubešić nije ovlaštena dati otkaz ugovora o radu te da joj je Anita Grubešić rekla pozvati policiju ukoliko ne izađe iz ureda ali da je tužiteljica ponovno ponavljala da ne želi izići iz ureda, te je nakon toga Anita nju kontaktirala i pitala može li zvati policiju, a da joj je ona rekla da može. Nadalje navodi da kad je stigla u ured da je zatekla situaciju da Antonija plaće zbog uvreda koje joj je tužiteljica istakla i cijele situacije, a da je policija sjedila za njezinim stolom, a tužiteljica da je bacala papire i rekla da neće ništa potpisati. Navodi da je tužiteljica nakon sat i pol razgovora s policijom, uzela odluku o otkazu ugovora o radu koja da joj je uručena ispred policije i da je napustila kancelariju. Naposljetku navodi da je rekla tužiteljici da je njoj lojalnost ispred stručnosti, a da ona smatra da je tužiteljica svim naprijed opisanim postupcima narušila tu lojalnost. Nadalje navodi da su greške koje je tužiteljica napravila otkrivene nakon što je bila inspekcija te da je ona – zz tuženika te greške na kraju riješila. U odnosu na činjenicu da li je bila ikakva inspekcija kod nje u uredu zz tuženika navodi da je bila inspekcija rada kojoj da je tužiteljica pripremala svu dokumentaciju koja je njima potrebna i da njoj nikada u svim godinama rada inspekcija nikad nije utvrdila nikakve propuste. Zz tuženika naglašava da kod tuženika nije bilo nikakvih propusta ni u pogledu ugovora o radu jer da se isti sastoji od fiksnog i varijabilnog dijela te da su radni procesi ti koji se mijenjaju, a što se tiče plaće da se radniku može isplatiti veća plaća vezano za veći radni učinak, a da mu

se ne može isplatiti manja od ugovorene, te da su na sve plaće koje su tužiteljici isplaćene plaćeni doprinosi i prirezi i porezi. Naposljetku navodi obzirom na sve što se izdogađalo da je rekla tužiteljici da ukoliko ustanovi da bi bilo svojim radom ili neradom počinila štetu firmi da će ona podnijeti tužbu te zz tuženika ističe da tužiteljica nije dobila izvanredni otkaz ugovora o radu zbog grešaka na poslu, jer se greške stalno događaju i ispravljaju, već da je dobila otkaz zbog vrijeđanja nadležnih i svojih kolega, a čime da je iskazala nepoštivanje svog radnog mjesta te da tužiteljici obzirom na njeno ponašanje nije niti bio cilj ostati raditi na radnom mjestu kod tuženika te da je radno mjesto tužiteljice bilo radno mjesto administratora. Navodi da je neistina što tužiteljica ističe da nije imala doticaj s njenim pečatom jer da pečat stoji u kancelariji zajedno s pečatom ostalih 50 firmi jer su se kadrovski poslovi obavljali u tom uredu, te da je ona svakodnevno pečatirala dokumente tim pečatom. U odnosu na činjenicu koliko je tužiteljica bila zaposlenik kod tuženika zz tuženika je navela da je bila zaposlenik do 19.02.2024.godine, a da joj je ugovor o radu bio do 31.12.2024.godine te da je imala samo jedan ugovor o radu. U odnosu na činjenicu da li je tužiteljici to cijelo vrijeme bila ista plaća kod tuženika, zz tuženika je istakla da tužiteljici nije bila cijelo vrijeme ista plaća kod tuženika već da je to ovisilo o njenom napredovanju budući da je ista tek kad je došla raditi samo slagala dokumentaciju kao i svi drugi djelatnici kad tek dođu raditi, a da je na kraju napredovala do rada u kadrovskoj službi te da joj je bila i povećana plaća. ZZ tuženika je istakla da povećanje plaće nije bilo popraćeno pisanim aktima jer da tako nije bilo ugovoreno, te da ona isplaćuje nagrade za radne rezultate svim radnicima koji to zaslužuju pod uvjetom da ne ugrozi poslovanje firme. Nadalje, zz tuženika navodi da je tužiteljica bila usmeno opomenuta za rad ako nešto ne smije raditi, a da nije bilo pisanih opomena. U odnosu na činjenicu da li je tužiteljici dostavljala platne liste ista je istakla da je tužiteljica bila zadužena za davanje obračunskih lista radnicima pa i sebi. Također zz tuženika navodi da je inspekcija rada bila kod tuženika u prosincu 2023.godine te da je tužiteljica toj inspekciji printala sve obračunske platne liste pa i svoje te ističe da tužiteljici nije ništa bilo zabranjeno na njenom radnom mjestu pa i pristup bilo kakvim podacima. U pogledu pristupa dokumentaciji zz tuženika je istakla da je Anita kao direktorica bila spojena na server u Dugopolju i da je tu bilo isključivo njeno ime i prezime, ali da to ne znači da netko drugi od radnika nije mogao sjesti za kompjuter i pod njenim imenom izvršiti spajanje, ali kad je tužiteljica ispred njene kćeri spomenula navedene podatke da joj je postalo jasno da je ona ulazila neovlašteno u tuđe podatke. U odnosu na činjenicu da li sve ona potpisuje kao direktorica firme, ista navodi da potpisuje što treba ona i to digitalnim potpisom na svoje ime, a da je isto tako određenu dokumentaciju potpisivala i tužiteljica sa njenim potpisom (potpisom zz tuženika). U odnosu na činjenicu da li se kod tuženika koriste godišnji odmori i na koji način, te da li ih je tužiteljica koristila i u kojem periodu, ista navodi da godišnje odmore radnici kod tuženika koriste svakodnevno, a da zna da je tužiteljica prije ovog otkaza 7 dana koristila godišnji odmor jer da je ispred nje rekla da ide na zasluženi godišnji odmor, te u odnosu na činjenicu da li tuženik koristi odluke za korištenje godišnjeg odmora, zz tuženika navodi da je tuženik mala firma koja nema obvezu donositi pisane odluke o korištenju godišnjeg odmora. Ističe da se ni tužiteljici ni ikom drugom za dane za koji su odsutni nije umanjivala plaća, a da ona osobno nije mogla ni popratiti tko se sve gdje nalazi, da li je koristio više ili manje godišnjeg, bolovanja i sl. te da su svi znali da do 1.5. ili 1.6. moraju iskoristiti godišnje odmore te da nije logično da bi netko radio 5 godina u firmi bez dana korištenja godišnjeg

odmora. U odnosu na činjenicu da li je ona potpisala, napisala i pečatirala odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljici koji je u spisu na listu 41 i koji je prezentiran zz tuženika, ista je odgovorila potvrdno. U odnosu na činjenicu da li je zz tuženika tužiteljici prije donošenja odluke o izvanrednom otkazu ugovoru omogućila tužiteljici iznošenje obrane, zz tuženika navodi da je ona omogućila tužiteljici iznošenje obrane, ali da kad je došla u kancelariju razgovarati s njom vezano za otkaz da je prvo tražila od tužiteljice da iziđe iz kancelarije "da se malo ohladi" da onda u miru mogu razgovarati, i da se isti otkaz može i povući, ali da tužiteljici nije bio cilj da obavi takav razgovor i da ostane tu raditi, nego da joj je cilj je bio izazvati opisane scene o kojima da je iskazivala na ročištu. U odnosu na činjenicu odakle zz tuženici saznanja da je tužiteljica nešto govorila kolegici koja je s njom bila u kancelariji, zz tuženika navodi da ima saznanja jer joj je to rekla tužiteljčina kolegica, te da je ona vidjela i poruku koju je tužiteljica poslala toj istoj kolegici, a u kojoj poruci tužiteljica navodi toj kolegici da se "oni nje žele riješiti s radnog mjesta", a ta kolegica da i dalje radi tu. U odnosu na činjenicu da li kod tuženika radi i Božena Alebić i da li joj je ona kći, ista potvrđuje da je radila kod tuženika, da više ne radi i da je to njena kćer, te da ne postoji zakonska zabrana da se član obitelji zaposli kod tuženika ako se za njih plaćaju porezi i doprinosi i isplaćuje im se plaća, te su oni kao svi ostali radnici. U odnosu na činjenicu da se taksativno izjasni o razlozima davanja otkaza tužiteljici zz tuženika odgovara da je to zbog vrijeđanja nje kao poslodavca jer da je tužiteljica na grub način prema njoj izjavila da ona ne radi ništa, da dolazi raditi u 10.00 sati i slično te da je i njenu kćer Anitu grubo uvrijedila ističući da je ona tu fiktivno zaposlena, te da je ulazila u podatke firme za koje je zadužena Anita Grubešić, a da je radno mjesto Anite Grubešić voditeljica poslovanja te direktor marketinga u knjigovodstvenom servisu. U odnosu na činjenicu da li je protiv tužiteljice podnijela kaznenu prijavu zbog krivotvorenja službenih isprava i da li je podnijela i kaznenu prijavu zbog spomenutih prijetnji i ucjena radi kojih ističe da je tužiteljica dobila izvanredni otkaz, ista odgovara da je protiv tužiteljice podnijela samo kaznenu prijavu radi krivotvorenja službenih isprava, jer da je u 4. mjesecu kad je tužiteljica podnijela tužbu vezano za osporavanje otkaza da među ispravama postoji i anex njenog ugovora o radu, a u kojem da je prednji dio ugovora, a u donjem dijelu ugovora da je samo potpis tužiteljice, pa da je smatrala da je to krivotvorena isprava, pa da je u tom smislu podnijela kaznenu prijavu, dok da nije podnosila kaznenu prijavu zbog ucjena i prijetnje. Navodi da je ova kaznena prijava krivotvorenja isprava podnesena protiv tužiteljice na Državnom odvjetništvu. U odnosu na činjenicu da li je točno da u petku koji je prethodio spomenutom ponedjeljku nije bilo govora o neiskorištenom godišnjem odmoru od strane tužiteljice ista odgovara da se nije radilo o spominjanju ikakvog neiskorištenog godišnjeg nego je tužiteljica htjela da joj se stavi da joj je radni odnos prestao sa danom 31.3.2024. a kako bi mogla ostvariti naknadu s biroa.

14. Iz iskaza saslušane svjedokinje Anite Grubešić proizlazi da je ona direktor po ovlaštenju njene majke zz tuženika u ovom postupku i da je direktor tuženika i direktor marketinga kod tuženika. Navodi da je tužiteljica u petak bila na razgovoru kod njene majke – zz tuženika gdje da je istakla da je nezadovoljna svojim statusom kod tuženika i da je došla dati otkaz ugovora o radu, a da se potom predomislila i tražila od njene majke da joj sastavi ispravu temeljem koje će njoj ugovor o radu prestati važiti istekom vremena trajanja do nekog datuma a kako bi ona mogla ostvariti svoja prava na

Zavodu za zapošljavanje. Nadalje navodi da je njena majka na navedeno rekla da nema šanse da joj izda takvu ispravu o isteku trajanja ugovora o radu te je kasnije njoj osobno kazano da će se tužiteljica obratiti i njoj te da tužiteljica će tražiti veću plaću, a na što da je ona osobno rekla da nema za to šanse jer da je tužiteljica i ranije upozoravana na greške u radu te da ona smatra da tužiteljica ne zaslužuje veću plaću već da uzme svoje stvari i ode iz firme. Nadalje navodi da je ona rekla zz tuženika-svojoj majci da obzirom na cijelu situaciju da neka tužiteljica iskoristi svoj preostali godišnji odmor prije odlaska iz firme, a da joj je majka na to rekla da je tužiteljica od nje zahtijevala da joj se omogući da iskoristi 5 godišnjih odmora, a na što da se ona osobno izjasnila da za takvo nešto nema šanse budući je tužiteljica prije situacije s odlukom o otkazu bila tjedan dana na godišnjem odmoru. Nadalje ističe da je ona smatrala da je cijela priča vezano za rad tužiteljice i njen prestanak rada s time završeno. Navodi da je tako i bilo do ponedjeljka, a da je u ponedjeljak tužiteljica došla na posao, a ona osobno da je bila sa zz tuženika kod kuće i da je slušala razgovor između tužiteljice i majke. Navodi da je tužiteljica zz tuženika rekla: "Slušaj Blaže ima da mi isplatiš godišnje odmore jer mi možemo drugačije.." te da je isticala nemoj da ja počnem pričati okolo ističući neke poslovne tajne, te da će dovesti i poreznu upravu, te još neke osobe uključiti u to ako ne ispuni njegove zahtjeve. Nadalje ističe da je od majke saznala da je tužiteljica došla na posao u ponedjeljak te da je ona osobno se uputila u ured na razgovor s tužiteljicom i da je tužiteljici rekla da može s njom riješiti sve na lijep ili na ružan način te joj stavila do znanja da ista neće nikoga ucjenjivati te joj rekla tužiteljici da može ići iz ureda jer je dala otkaz. Nakon toga je tužiteljica na to rekla da ona nije dala otkaz jer da čeka da joj se isplati za neiskorišteni godišnji odmor, na što je ona joj odgovorila da to nije točno jer da je iskoristila sve svoje godišnje odmore pa i tjedan dana prije toga daje iskoristila godišnji odmor te da je nakon toga tužiteljica nju počela vrijeđati. Nadalje ističe da se tužiteljica najprije osvrnula na činjenicu da je ona došla na razgovor zajedno sa svojom sestrom i da je rekla da što su njih dvije došle te da ih je zz tuženika poslala da rješavaju njene probleme, a nju da je osobno vrijeđala riječima da je ona nitko i ništa, da ju je majka fiktivno zaposlila na mjesto direktorice budući nije imala uspjeha u drugim stvarima, te da ona ništa ne radi u kancelariji, te da je ona – tužiteljica jedini pravi zaposlenik na tom radnom mjestu. Nadalje navodi da je ona ispred kolegice koja je bila prisutna u kancelariji tužiteljica isticala da je ona vidjela što i kako ona radi, te da je njoj isticala da nema pojma o knjigovodstvu, da to mogu i drugi posvjedočiti, pa da je ona zaključila da je tužiteljica ulazila u podatke – program u koje nije smjela ulaziti jer da samo ona radi poslove za tu firmu, iako svi imaju pristup tim podacima. Također navod i da nakon što je izvrijeđala nju, da je izvrijeđala i njenu sestru te joj rekla da je i nju zz tuženika zaposlila fiktivno da joj ne bi stala kući bez da prima plaću, te joj je rekla da je mislila da je ona normalna, ali da vidi da nije. Nadalje svjedokinja ističe da ju je nakon svega tužiteljica počela vrijeđati na osobnoj razini iznoseći njene privatne stvari spominjući činjenice vezano za njen razvod braka, te da joj je svega bilo dosta i da je rekla tužiteljici da uzme svoje stvari i iziđe iz kancelarije. Na to joj je tužiteljica istakla da njoj nitko ne može ništa, da se ona nalazi na svom radnom mjestu, a kad bi ga napustila da bi joj oni mogli upravo to isticati da se nije pojavila na radnom mjestu. Nadalje, obzirom da je tužiteljica odbila napustiti kancelariju nakon navedenog razgovora, svjedokinja joj je rekla da će pozvati policiju a da je ujedno kad je policija došla na lice mjesta da je policija tražila da dođe zz tuženika budući je ona zz, te da je njena majka došla u

kancelariju, te je čak i osobno navela tužiteljici da će joj dati izvanredni otkaz zbog svega što joj je rekla i što je vrijeđala i da će to biti razlozi otkazivanja te da je sastavljena odluka o otkazu, te da je zz tuženika tužiteljici tada uručila otkaz te da je tužiteljici policija nakon svega rekla da izvodi napustiti prostorije kancelarije i da je to bio kraj priče. Nadalje ista ističe da je ona kod tuženika direktor marketinga te da ne zna točno postoji li pisana odluka na temelju koje je ona postala direktor marketinga kod tuženika jer da se davno zaposlila na tom radnom mjestu, te je istakla da obavlja i poslove knjigovodstva. Svjedokinja je ujedno navela da jedino ona radi knjiženje za firmu za koju tvrdi da je tužiteljica nešto primjetila vezano za knjiženje. U odnosu na to tko izdaje platne liste za spomenutu firmu svjedokinja je istakla da bi navedeno trebala izdavati njena majka jer da ona vrši obračun plaća. U odnosu na činjenicu odakle zna da je tužiteljica bila u petak kod njene majke ista je istakla da joj je majka to rekla. U odnosu na činjenicu kako zna da je tužiteljica htjela dati otkaz pa se predomislila svjedokinja je istakla da to zna po tome što da je njena majka zvala nju da vide što će napraviti vezano za ponašanje tužiteljice, te ističe da je tužiteljica sama odlučila dati otkaz, a da su ona i zz tuženika odlučile prihvatiti njezin otkaz. U odnosu na činjenicu tko je sastavio i potpisao odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljici i tko je to odlučio ista je istakla da su to bile ona i njena majka Blaženka Alebić. U odnosu na činjenicu kad su ona i sestra došle u ponedjeljak u ured koga su tamo zatekli ista je navela tužiteljicu i Antoniju Britvić.

15. Iz iskaza saslušane svjedokinje Antonije Britvić (list 55-58 spisa) proizlazi da ona radi kao administrator kod tuženika i to poslove robnog knjigovodstva, prijave/odjave radnika i sl., Navodi da ona radi prema ugovoru o radu od 18.08.2023. kod tuženika na navedenom radnom mjestu, ali da je i prije ovog datuma dolazila učiti i upućivati se u poslove knjigovodstva jer da je zamjenjivala studenticu koja je radila preko ljeta i da se na taj način postepeno uvodila u poslove. U odnosu na činjenicu koje je poslove obavljala tužiteljica, svjedokinja navodi da je tužiteljica radila u financijskom knjigovodstvu te da je obavljala poslove unošenja računa u program, prijavu/odjavu radnika, te da su poslovi tužiteljice bili puno složeniji od poslova koje je ona osobno obavljala. Ističe da je tužiteljica prvo sama dala otkaz te da je 19.02.2023. došla na radno mjesto, a da je ona osobno tog dana došla raditi nešto kasnije jer je morala prije dolaska na posao otići u Poreznu upravu odnijeti neke dokumente. Kad je došla na posao navodi da je tužiteljica njoj rekla da je dala otkaz i da će sada "vidjeti scenu". Nakon nekog vremena da je u kancelariju došla Anita Grubešić, kći Blaženke Alebić, zz tuženika i njezina sestra Božena Alebić te da je Anita Grubešić u tom trenutku rekla tužiteljici: "Hoćeš li izaći vanka, hoćemo li to obaviti na grubi ili na lakši način" te da je Anita tužiteljici rekla: "Dala si otkaz i što tu više imaš raditi". Potom je Anita sjela za stol i rekla joj: "Ako ne izađeš iz kancelarije, zvat ću policiju", a da je potom tužiteljica Aniti izjavila: "Tu strogoću treniraj na svom mužu", te da su počela vrijeđanja od strane tužiteljice prema Aniti Grubešić na privatnoj i poslovnoj razini, a da obrnuto nije bilo vrijeđanja tužiteljice od strane Anite Grubešić te da je u tom trenutku Božena stala u obranu Anite sa riječima "da prestane vrijeđati i izađe vani", a da je nakon toga tužiteljica počela vrijeđati i Boženu Alebić, te joj rekla da nije znala da je i ona retardirana kao i sestra i da joj je rekla da Anita nije mogla uspjeti u svojoj karijeri pa da je našla sigurnu luku u majčinoj firmi te da jedino tu može uspjeti u životu. Potom je Anita zvala policiju, koja je nakon nekog vremena došla policija a tužiteljica ni tada nije

htjela izaći iz ureda. Tužiteljica se smijala Aniti u lice te joj rekla da joj ista ne može ništa jer da je ona osigurana te je nakon tih uvreda slijedio izvanredni otkaz tužiteljici. Svjedokinja ističe, u pogledu činjenice je li joj poznato koliko je ugovora o radu tužiteljica imala zaključenih s tuženikom i koji joj je od tih ugovora otkazan predmetnom odlukom tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu, svjedokinja navodi da ona to ne zna da je to između tužiteljice i zz tuženika, te u odnosu na činjenicu da li je tužiteljica od tuženika imala ugovor na određeno ili neodređeno vrijeme, svjedokinja navodi da je tužiteljica imala ugovor na određeno vrijeme te da ona ne zna je li tužiteljica po isteku tog ugovora nastavila prešutno raditi kod tuženika i je li tuženik s time bio suglasan. Nadalje, svjedokinja Britvić navodi da je tužiteljica dala tuženiku otkaz ugovora o radu 16.02.2024. te da je to bio petak, a da je onda u ponedjeljak 19.02.2024. njoj tuženik dao izvanredni otkaz zbog vrijeđanja, a koji je otkaz predmet ovog postupka. Ujedno da u odnosu na činjenicu odakle joj je poznato da je tužiteljica dala tuženiku otkaz prije nego što je tuženik tužiteljici dao izvanredni otkaz ugovora o radu, svjedokinja odgovara da joj je to rekla sama tužiteljica i to riječima da je dala otkaz i da želi da joj se plati godišnji odmor za razdoblje od 5 godina, te da nije upoznata sa činjenicom što joj je točno rekla tužiteljica po pitanju razloga zbog kojih je dala otkaz tuženiku od 16.02.2024. godine. U odnosu na činjenicu može li sudu pojasniti što se točno dogodilo sa spomenutim zahtjevom tužiteljice za isplatu naknade za godišnji odmor za razdoblje od 5 godina i zašto je to uopće tužiteljica tražila od poslodavca, svjedokinja navodi da je i ona sam prema njenom ugovoru bila upoznata s činjenicom da u njenom ugovoru stoji da ima pravo na 4 tjedna godišnjeg odmora, te da joj je usmeno šefica rekla da taj godišnji može iskoristiti bilo kada, ali da mora isti najaviti, a da bi se mogao organizirati posao. U odnosu na godišnji odmor tužiteljice, svjedokinja ističe da je tužiteljica također prema ugovoru o radu imala 4 tjedna godišnjeg odmora, koliko je ona upoznata, te da ono malo vremena koliko je ona radila dok je tužiteljica bila kod tuženika, da je upoznata da je tužiteljica neko vrijeme bila odsutna na poslu i to zbog godišnjeg odmora. U odnosu na činjenicu zna li svjedokinja koliko je tužiteljici preostalo neiskorištenog godišnjeg odmora, svjedokinja odgovara da nije upoznata s tom činjenicom. U odnosu na situaciju izvanrednog otkaza ugovora o radu danog tužiteljici svjedokinja ističe da je tužiteljica prijetila ako joj se ne isplati naknada za neiskorišteni godišnji odmor za razdoblje od 5 godina da će pojedinim klijentima tuženika iznijeti greške koje su se događale, te da je prema njenom shvaćanju takvo nešto poslovna tajna i da se greška uvijek može dogoditi. Također napominje da je prilikom njenog osobnog zapošljavanja kod tuženika šefica Blaženka Alebić da se poslovne radnje koje se rade unutar kancelarije ne smiju iznositi izvan kancelarije jer da se zbog toga može dobiti izvanredni otkaz ugovora o radu. Također ističe da je i tužiteljica sama radila greške koje su preostali zaposlenici ispravljali do perioda od 30.04. kad je trebalo sastaviti izvješće Poreznoj upravi. U odnosu na činjenicu da li je istoj poznato ukoliko je tužiteljica, kako je svjedokinja rekla, u petak 16.02.2024. dala otkaz zašto je došla na posao u ponedjeljak 19.02.2024., svjedokinja je navela da je to bilo iz razloga jer da je tužiteljica rekla da želi isplatu svojih 5 godina neisplaćenog godišnjeg odmora. Ista ističe da je osobno čula u ponedjeljak 19.02.2024. godine razgovor koji se vodio između tužiteljice i zz tuženika Blaženke Alebić, a da nije čula telefonski razgovor koji se vodio između tužiteljice i Blaženke Alebić, te da je nakon nekog vremena tužiteljica zahtijevala da u firmu dođe vlasnica Blaženka Alebić jer da nije željela razgovarati s Anitom Grubešić. U odnosu

na činjenicu koje je radno mjesto Anite Grubešić svjedokinja je navela da je njeno radno mjesto vezano uz poslove marketinga, ali da je uz odobrenje zz tuženika Blaženke Alebić ista je mogla obavljati i poslove njenog zamjenika. U odnosu na činjenicu da li se nekad ranije događalo vrijeđanje Anite Grubešić od strane tužiteljice ista je istakla da se to ranije nije događalo. U odnosu na činjenicu u čemu se sastojalo vrijeđanje Anite Grubešić od strane tužiteljice u ponedjeljak 19.02.2024.godine svjedokinja je navela da je već rekla u svom iskazu da je ovo vrijeđanje bilo na privatnoj i poslovnoj razini, te da se već izjasnila o tome u svom iskazu što je tužiteljica rekla na privatnoj razini Aniti Grubešić, a da joj je na poslovnoj razini rekla da ne zna raditi poslove knjigovodstva i da ne može biti zamjenik zz tuženika, te da joj je poznato da je Anita Grubešić rekla da će se riješiti tužiteljice i nje s time da je rekla da neće trpjeti vrijeđanje zaposlenika na radnom mjestu. Također je svjedokinja istakla da je tužiteljica vrijeđala Blaženku Alebić i rekla da ne radi svom radnom mjestu već da surfa na internetu, te da je isticala da Blaženka Alebić ima ljubavnika, te da je to rekla dok je još bila zaposlena kod tuženika, da je to rekla njoj osobno prije otkazivanja ugovora o radu. Svjedokinja je istakla da je još uvijek zaposlenica tuženika, te je navela da kad je došla raditi je tužiteljica nju trebala naučiti poslu, te da je tako u početku i bilo te da joj je tužiteljica pomagala i učila je raditi posao, ali da nakon nekog vremena tužiteljica više za to nije imala strpljenja, te da joj je rekla da ona za to nije plaćena da je uči raditi posao, te joj je rekla da ona (svjedokinja) nije za knjigovodstveni posao i rekla joj je da nađe neki drugi posao. Nadalje, svjedokinja ističe da joj je tužiteljica nakon što je dobila otkaz od tuženika izjavila u poruci koju je poslala njoj da joj se lijepo zahvaljuje na tome što joj je pomagala vezano za njeno radno mjesto kod tuženika te da tu poruku Blaženka Alebić ima. U odnosu na činjenicu kad je Blaženka Alebić dana 19. veljače pristupila u kancelariju, ista navodi da je Blaženka došla u kancelariju na poziv Anite Grubešić zbog toga što je tužiteljica izjavila da joj Anita Grubešić ne može dati izvanredni otkaz jer da ona nije vlasnica firme. U odnosu na činjenicu da li je nakon što je tuženik dao izvanredni otkaz tužiteljici svojom odlukom od 19.02.2024. je li ona preuzela poslove koje je radila tužiteljica – poslove administratora, svjedokinja odgovara da ona nije preuzela tužiteljicine poslove nakon što je tužiteljici otkazan ugovor o radu već je te poslove preuzela direktorica tuženika Blaženka Alebić. Svjedokinja ističe da se tužiteljica uspoređivala s Anitom Grubešić koliko je tko obavio posla, a da je ulazila i u program koji nije bio njezin dio posla.

16. Temeljem odredbe članka 116.stavka 1. ZR-a poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz) ako zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice uz uvažavanje svih okolnosti ili interesa obiju ugovornih stranaka nastavak radnog odnosa nije moguć. Nadalje, je odredbom članka 119.stavka 2. ZR-a propisano da prije redovitog ili izvanrednog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika, poslodavac je dužan omogućiti radniku da iznese svoju obranu, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini.

17. U pogledu sporne činjenice koji su ugovor o radu stranke zaključile u ovom postupku potrebno je istaći da tužiteljica tijekom ovog postupka ističe da je sa tuženikom kao poslodavcem zaključila ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine, a koji ugovor da je trebao trajati do 01.06.2020.godine, a kojeg je

dostavila uz tužbu i to samo prvu stranicu navedenog ugovora, a koja činjenica nedvojbeno proizlazi iz pregledanog ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.08.2019.godine (list 5 spisa). Tuženik ističe da je sa tužiteljicom zaključio ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine, te zz tuženika u kaznenoj prijavi protiv tužiteljice i svom iskazu na ročištu od 22.travnja 2025.godine ističe da je s tužiteljicom zaključila samo jedan ugovor o radu i to ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine, a koji da je trebao trajati do 31.12.2024.godine. Navedeno je razvidno iz sadržaja pregledanog zapisnika o zaprimanju kaznene prijave od 15.10.2024.godine (list 30-32 spisa), a koju prijavu je podnijela zz tuženika Blaženka Alebić, te iz iskaza iste na ročištu od 22.travnja 2025.godine proizlazi da je ista izjavila da je navedeni ugovor o radu na određeno vrijeme trebao trajati do 31.12.2024.godine. U navedenom smislu potrebno je istaći da je sukladno odredbi članka 12.stavka 1. ZR-a propisano da se ugovor o radu može iznimno sklopiti na određeno vrijeme, za zasnivanje radnog odnosa čiji je prestanak unaprijed utvrđen rokom, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja. Odredbom članka 12.stavka 7. ZR-a je propisano da ako je ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen protivno odredbama ovog Zakona ili ako radnik nastavi raditi kod poslodavca i nakon isteka vremena za koje je ugovor sklopljen, da se smatra da je sklopljen na neodređeno vrijeme. Prema mišljenju ovog suda, a budući je teret dokaza o postojanju i sadržaju ugovora o radu na tuženiku, a ne na tužiteljici budući tuženik tijekom trajanja ovog postupka nije dostavio sudu ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine, a za kojeg tvrdi da je zaključen sa tužiteljicom i da je trebao trajati do 31.12.2024.godine u tom smislu isti nije ničim dokazao postojanje ugovora o radu na određeno vrijeme zaključenog između tužiteljice i tuženika 01.03.2019.godine niti rok trajanja tog ugovora do 31.12.2024.godine, te primjenom pravila o teretu dokazivanja ovaj sud smatra dokazanom činjenicu da je tužiteljica imala s tuženikom zaključen ugovor na određeno vrijeme od 01.08.2019.godine, a iz čije je prve stranice vidljivo da je ugovor zaključen između tužiteljice i tuženika 01.08.2019.godine sa rokom trajanja do 01.06.2020.godine za radno mjesto administrativnog, poslovnog referenta (list 5 spisa). Premda je Policijska uprava splitsko-dalmatinska, II Policijska postaja Split svojim dopisom od 25.10.2024.godine (list 20 spisa) da su od zz tuženika Blaženke Alebić zaprimili kaznenu prijavu radi počinjenja kaznenog djela krivotvorenja službene isprave i to 15.10.2024.godine i da će o poduzetim radnjama i izvidima obavijestiti ODO-u u Splitu, tuženik tijekom predmetnog postupka nije sudu dostavio nikakvu odluku suda kojom bi bilo pravomoćno utvrđeno da je tužiteljica krivotvorila ugovor o radu na određeno vrijeme, Pored navedenog zz tužena Boženka Alebić je prema zapisniku o zaprimanju kaznene prijave (list 30-32 spisa) izjavila da je tužiteljica krivotvorila njen potpis na ugovoru na radu na određeno vrijeme od 01.03.2019., a za kojeg da je navedeno trajanje do 01.05.2020.godine a kojeg da ona nije potpisala. Tuženik tijekom predmetnog postupka nije dostavio ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine zaključen sa tužiteljicom na kojeg se poziva, a za kojeg tvrdi da je rok trajanja do 31.12.2024.godine niti je dostavio ikakav dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je sa tužiteljicom zaključio ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine sa rokom trajanja do 01.05.2020.godine, a na kojem ističe da je krivotvoren potpis Boženke Alebić, kao ni odluku suda iz koje bi to proizlazilo. Sukladno navedenom unatoč tvrdnjama zz tuženika u iskazu da je ona imala s tužiteljicom zaključen samo ugovor o radu na određeno od 01.03.2019.godine sa trajanjem do

zaključno 31.12.2024.godine navedena činjenica se ne može smatrati dokazanom budući takav ugovor ne prileže spisu. Ovaj sud je mišljenja da iz svih provedenih dokaza u ovom postupku pa i iz pregledanog ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.08.2019.godine (list 5 spisa), te iskaza tužiteljice nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tužiteljica imala sa tuženikom zaključen samo ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.08.2019.godine sa rokom trajanja do 01.06.2020.godine, a kojeg je uz tužbu i dostavila u predmetni spis, a potom da je nastavila raditi kod tuženika kao poslodavca i nakon isteka trajanja tog ugovora o radu na neodređeno vrijeme, a čemu se tuženik kao poslodavac nije protivio sve dok joj isti 19.02.2024.godine nije dao predmetni izvanredni otkaz ugovora o radu svojom odlukom, a čime je zapravo ugovor o radu tužiteljice na određeno vrijeme od 01.08.2019.godine po isteku trajanja 01.06.2020.godine daljnjim radom tužiteljice uz pristanak tuženika postao ugovor o radu na neodređeno vrijeme. U navedenom smislu ovaj sud je mišljenja da je tužiteljčin ugovor o radu na određeno vrijeme zaključen sa tuženikom 01.08.2019.godine istekom roka trajanja 01.06.2020.godine počevši od 02.06.2020.godine postao ugovor o radu na neodređeno vrijeme. U navedenom smislu tuženik je predmetnom odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu (list 41 spisa) otkazao tužiteljici nepostojeći ugovor o radu od 01.03.2019.godine, budući postojanje i trajanje tog ugovora o radu ovom sudu ničim nije dokazao budući nije dostavio ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2019.godine na kojeg se poziva i tvrdi da je zaključen između njega i tužiteljice sa rokom trajanja do 31.12.2024. za cijelo vrijeme trajanja ovog postupka. Tuženik je mogao tužiteljici otkazati samo ugovor o radu na određeno vrijeme budući je tužiteljica nakon što joj je istekao postojeći ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.08.2019.godine, a koji je trajao do 01.06.2020.godine nesporno nastavila raditi kod tuženika sve do izvanrednog otkazivanja ugovora o radu pa je njen ugovor o radu na određeno vrijeme posao ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Kako tuženik predmetnim izvanrednim otkazom od 19.02.2024. danim tužiteljici nije otkazao odgovarajući ugovor o radu i to ugovor o radu na neodređeno vrijeme njegova odluka o izvanrednom otkazu je nedopuštena. U odnosu na činjenicu da li je tuženik tužiteljicu pozvao prije otkazivanja da iznese svoju obranu sukladno onome što je propisano odredbom članka 119.stavka 2. ZR-a. Ovaj sud je mišljenja da tuženik nije omogućio tužiteljici prije izvanrednog otkazivanja ugovora o radu da iznese svoju obranu. Ovo proizlazi i iz sadržaja kaznene prijave koju je zz tuženika Boženka Alebić podnijela protiv tužiteljice 15.10.2024.godine (list 30-32 spisa) nakon izvanrednog otkazivanja ugovora o radu tužiteljici u kojoj stoji da se njoj tužiteljica obratila tijekom veljače 2024. govoreći da ne želi više raditi u njenoj tvrtki pod određenim uvjetima te je zz tuženika tad samo izjavila da je tužiteljica rekla da želi da joj razlog otkaza ugovora o radu bude istek ugovora o radu kako bi mogla primati naknadu sa biroa, te da joj se isplati naknada za pet godišnjih odmora, te je zz tuženika tad istakla da na navedeno nije pristala, te da se taj razgovor odvijao u petak, a da joj je ona uručila otkaz u ponedjeljak kad da je intervenirala policija. Iz navedenog je razvidno da se u razgovoru između zz tuženika Boženke Alebić i tužiteljice nije spominjala namjera tuženika da tužiteljici da izvanredni otkaz niti je tužiteljica iznosila svoju obranu u pogledu toga već proizlazi iz izjave zz tuženika da je u tom razgovoru tužiteljica htjela dati otkaz tuženiku i da je tražila da joj tuženik isplati naknadu za pet godišnjih odmora. Navedena situacija prema mišljenju ovog suda ne predstavlja omogućavanje tuženika tužiteljici da iznese obranu zbog izvanrednog otkaza budući

zz tuženika u navedenom razgovoru nije tužiteljici niti iznosila namjeru da joj izvanredno otkaže ugovor o radu niti joj je za navedeno iznosila razloge već proizlazi samo da se tužiteljica u navedenom razgovoru obraćala zz tuženika sa svojim zahtjevima. Iskaz zz tužene Boženke Alebić (list 42-47 spisa) je u navedenom smislu kontradiktoran i proturječan onome što je ista navela policijskim službenicima prilikom podnošenja navedene kaznene prijave budući ista u iskazu navodi da je prije predmetnog izvanrednog otkazivanja ugovora o radu tužiteljici imala razgovor s tužiteljicom 17.02.2024.godine, te da je ona tada rekla tužiteljici da može slobodno otići sa radnog mjesta, te da ima otkazni rok od 15 dana pa da joj ugovor o radu u tom smislu prestaje s datumom 29.02.2024.godine, te da je ona tada samo istoj stavila do znanja da treba otići s radnog mjesta sa radnog mjesta i razdužiti sve vezano za radno mjesto, a da ona nije tužiteljici u tom razgovoru spominjala ništa vezano za godišnji odmor. Navodi zz tuženika Boženke Alebić su protivni onome što je izjavila u spomenutoj kaznenoj prijavi gdje je izrijeком istakla da je tužiteljica u razgovoru s njom tražila da joj isplati naknadu za pet godišnjih odmora, a zbog čega se iskaz zz tužene u ovom djelu ne može smatrati vjerodostojnim. Također je iz iskaza zz tuženika Boženke Alebić razvidno da ona u spornoj situaciji nije kao odgovorna osoba tuženika omogućila iznošenje obrane tužiteljici budući je istakla da kad je došla u kancelariju razgovarati s njom da je istu udaljila iz kancelarije da se malo ohladi, da mogu u miru razgovarati, te da se isti otkaz može povući, ali da do razgovora nije došlo, a iz čega proizlazi da tužiteljici nije omogućeno da iznese obranu prije izvanrednog otkazivanja ugovora o radu, a čime je tuženik kao poslodavac postupio protivno odredbi članka 119.stavka 2. ZR-a, te se u tom smislu poklanja vjera tužiteljici u dijelu iskaza u kojem ista ističe da joj nikad nije omogućeno da iznese obranu prije nego što joj je izvanredno otkazan ugovor o radu.

18. U odnosu na utvrđivanje sporne činjenice da li je tuženik dokazao u ovom postupku postojanje opravdanih razloga za izvanredno otkazivanje ugovora o radu tužiteljici ovaj sud je mišljenja da iz svih provedenih dokaza u ovom postupku te iskaza saslušanih stranaka i svjedoka Anite Grubešić i Antonije Britvić nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da tuženik nije dokazao postojanje opravdanih razloga za izvanredno otkazivanje ugovora o radu tužiteljici svojom odlukom od 19.02.2024.godine. Naime, tuženik nije dokazao da bi tužiteljica svojim postupanjem počinila osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa na radnom mjestu tužiteljice administratora. Naime, iz sadržaja pregledane odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljici, a koju je donio tuženik 19.02.2024.godine proizlazi da tuženik razloge za izvanredno otkazivanje ugovora o radu tužiteljici temelji isključivo na događajima koji su se dogodili prilikom dolaska tužiteljice na posao upravo na dan 19.02.2024.godine. U navedenoj odluci o izvanrednom otkazu se u tom smislu navodi da je tužiteljica 19.02.2024.godine odmah po dolasku na posao počela vrijeđati vlasnicu tvrtke Boženku Alebić pogrdnim imenima kao i direktoricu koja da je došla obavijestiti o izvanrednom otkazu ugovora o radu zbog vrijeđanja i nepoštivanja nadređenih, neizvršavanja radnih zadataka, odavanja poslovnih tajni, prijetnji i ucjena na račun vlasnika tvrtke i tvrtki koja obavlja poslove računovodstva. U navedenom smislu iz iskaza tužiteljice proizlazi da se ona uistinu pojavila 19.02.2024.godine na radnom mjestu, ali da je najprije na radnom mjestu bila sama pa da u tom smislu i nije mogla nikog vrijeđati. Iz njenog iskaza je razvidno da je očekivala da se zz tuženika Blaženka Alebić pojavi tog dana na radnom

mjestu i da joj donese ugovor o radu na kojeg se poziva, ali da se umjesto zz tuženika Blaženke Alebić pojavila Anita Alebić koja da je na nju počela vikati da iziđe iz ureda, a da je ona to odbila jer da nije potpisala nikakav prekid radnog odnosa s poslodavcem te da joj nije uručen ugovor o radu na kojeg se poziva zz tuženika, a kojeg ona nije nikad dobila, te da je smatrala ako ode iz ureda da bi joj poslodavac mogao tad dati izvanredni otkaz. Nakon navedenog tužiteljica je iskazala da je Anita Alebić pozvala policiju i tražila da se nju izbaci iz ureda, te da predstavila policiji kao osoba ovlaštena za zastupanje tuženika premda da to nije bila. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je zz tuženika smatrala uvredom traženje tužiteljice da joj plati naknadu zbog nemogućnosti korištenja godišnjeg odmora, a da je ona zadatke radnog mjesta administratora uredno obavljala, te da joj je isplaćivana i naknada za radne rezultate. Opisujući kronološki slijed događaja tužiteljica je navela da je na dan 19.02.2024.godine prvo ona u uredu bila sama, a potom da je telefonski razgovarala sa Blaženkom Alebić, a potom da se pojavila Anita Alebić i isticala da će zvati policiju ako ona ne ode sa radnog mjesta, te da se Anita Alebić predstavila policiji da je osoba odgovorna za zastupanje firme premda da to nije bila. Ovaj sud navedeni dio iskaza tužiteljice smatra logičnim i uvjerljivim budući je i sama zz tuženika Blaženka Alebić potvrdila u svom iskazu da u ponedjeljak 19.02.2024.godine kad je tužiteljica došla na radno mjesto i kad ju je telefonski pitala da li će doći u kancelariju da ona nije mogla doći u ured zbog dogovorenih sastanaka. ZZ tuženika je navedene prigode izjavila da dok je razgovarala telefonski sa tužiteljicom da je s njom bila kolegica Antonija Britvić kojoj da je tužiteljica rekla "vidjet ćeš sad scenu, dala sam otkaz. Nakon navedenog zz tuženika ističe da joj je tužiteljica prijetila i da je ucjenjivala te da joj je rekla da joj ne može ništa, da nije ništa odgovorna, da se ona za sebe pobrinula, da ako joj ne isplati 5 godišnjih odmora da će pozvati klijente s kojima ona radi pa da će ona vidjeti da li će joj to i isplatiti. Ista je navela da su taj razgovor slušale Anita Grubešić i Božena Alebić. Ista navodi da je ona nakon toga poslala Anitu Grubešić u ured gdje je bila tužiteljica, te da je tužiteljica nastavila grubo vrijeđati Anitu Grubešić, te da je tužiteljica vrijeđala i kolegicu Antoniju Britvić. Naposljetku iz iskaza zz tuženika Blaženke Alebić proizlazi da kad je osobno došla u ured da joj je tužiteljica rekla pred Anitom Grubešić da ona ne želi potpisati otkaz ugovora i ići iz firme, te da je Anita Grubešić pozvala policiju. Također je istakla da kad je došla u ured da je zatekla Antoniju Britvić da plače zbog cijele situacije, da je policija sjedila za njenim stolom, a tužiteljica bacala papire i rekla da neće ništa potpisati, te da je tužiteljica nakon sat i pol vremena razgovora sa policijom uzela odluku o otkazu ugovora o radu koja da joj je uručena ispred policije i da je napustila kancelariju. Zz tuženika je naglasila u iskazu da je tužiteljica dobila izvanredni otkaz isključivo zbog vrijeđanja nadležnih i kolega. Međutim, ista je istakla da nije podnijela kaznenu prijavu protiv tužiteljice zbog ucjena i vrijeđanja. Također iz iskaza zz tužene proizlazi da je Anita Grubešić voditeljica poslovanja i direktor marketinga u knjigovodstvenom servisu. Svjedokinja Grubešić (list 48-50 spisa) ističe suprotno zz tuženika navodeći da je ona direktor po ovlaštenju njene majke zz tuženika u ovom postupku i direktor marketinga kod tuženika. Iz iskaza svjedokinje Grubešić proizlazi da je ona slušala telefonski razgovor između Blaženke Alebić i tužiteljice i da je tužiteljica prijetila njenoj majci da će pričati okolo te da je isticala poslovne tajne i da će dovesti poreznu upravu ako joj ne isplati godišnje odmore. Nadalje, iz iskaza svjedokinje Grubešić proizlazi da kad je ona došla razgovarati u ured sa tužiteljicom da je rekla tužiteljici da može s njom sve riješiti na lijep ili na ružan način i da joj je

stavila do znanja da neće tolerirati ucjene i da joj je rekla da može ići iz ureda jer da je dala otkaz. Iz iskaza svjedokinje Grubešić proizlazi da je tužiteljica njoj istakla da nije dala otkaz i da je počela vrijeđati ističući joj da je ona tu fiktivno zaposlena, te da obzirom da joj je tužiteljica rekla da je vidjela što i kako ona radi da je ona zaključila da je tužiteljica ulazila u program u koji nije smjela ulaziti, te da je tužiteljica nastavila vrijeđati na osobnoj razini. Svjedokinja Grubešić je ujedno navela da je pozvala policiju jer da je tužiteljica odbila napustiti ured, te da je policija tražila da dođe Blaženka Alebić budući je ona zz tuženika, te da je njena majka Blaženka Alebić došla u ured te da je rekla tužiteljici da će joj dati izvanredni otkaz zbog vrijeđanja, te da je tužiteljica nakon što joj je uručena odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu napustila ured. Naposljetku iz iskaza svjedokinje Grubešić proizlazi da ona jedina obavlja knjiženje za firmu za koju tvrdi da je tužiteljica ulazila u podatke, te je ista istakla da je tužiteljica odlučila dati otkaz a da su ona i zz tuženika Blaženka Alebić to odlučile prihvatiti. Također ista navodi da kad su ona i sestra došle 19.02.2024.godine u ured da su tamo zatekli tužiteljicu i Antoniju Britvić. Iz iskaza saslušane Antonije Britvić (list 55-59 spisa) proizlazi da je ona zaposlena kao administrator kod tuženika 18.08.2023., a da je tužiteljica radila u financijskom knjigovodstvu. Svjedokinja Britvić ističe da je tužiteljica sama prvo dala otkaz pa da je 19.02.2023.godine došla na radno mjesto, a da je ona tog dana došla na radno mjesto nešto kasnije te da joj je tužiteljica kad je došla na radno mjesto rekla da će dati otkaz i da će ona vidjeti scenu. Ista ističe da su nakon nekog vremena u ured došle Anita Grubešić, zz tuženika Blaženka Alebić, te njena sestra Božena Alebić, te da je Anita Grubešić tada rekla tužiteljici: "hoćeš li izaći vanka, hoćemo li to obaviti na lakši ili teži način", "dala si otkaz što tu imaš više radići", te da je potom sjela za stol i rekla: "ako ne izađeš iz kancelarije, zvat ću policiju, a da su potom počela vrijeđanja tužiteljice prema Aniti Grubešić na privatnoj i poslovnoj razini, te da je tužiteljica vrijeđala i Boženu Alebić, te da je potom Anita Grubešić zvala policiju koja da je došla, a da tužiteljica nije htjela izići iz ureda, te da je nakon navedenih uvreda tužiteljica dobila izvanredni otkaz. Nadalje, svjedokinja Britvić je istakla da je najprije tužiteljica dala otkaz tuženiku 16.02.2024.godine, a da je potom tuženik dao izvanredni otkaz tužiteljici 19.02.2024. zbog vrijeđanja. Svjedokinja Britvić ističe da je osobno čula razgovor koji se 19.02.2024.godine vodio između tužiteljice i zz tuženika, a da nije čula telefonski razgovor koji se vodio između njih istog dana. Iz iskaza svjedokinje Britvić ujedno proizlazi da je Anita Grubešić rekla da će se riješiti nje i tužiteljice s time da je rekla da neće trpjeti vrijeđanje zaposlenika na radnom mjestu. Naposljetku iz iskaza iste proizlazi da je Blaženka Alebić dana 19.02. pristupila u kancelariju na poziv Anite Grubešić jer da je tužiteljica istakla da joj Anita Grubešić ne može dati izvanredni otkaz jer da ona nije vlasnica firme, te da je poslove tužiteljice nakon što je dobila otkaz preuzela Blaženka Alebić.

19. Ovaj sud je mišljenja da su iskazi zz tuženika Blaženke Alebić, te svjedokinje Anite Grubešić kao i svjedokinje Antonije Britvić u odnosu na opis događaja na dan 19.02.2024.godine kad je tužiteljica od tuženika dobila izvanredni otkaz kontradiktorni i proturječni sami sebi kao i onome što proizlazi iz sadržaja službene zabilješke sastavljene u prostorijama PU Splitsko-dalmatinske, II PP Split od 19.02.2024.godine (list 21 spisa), te sadržaja same odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljici od 19.02.2024. Naime, iz iskaza saslušane zz tuženika Blaženke Alebić proizlazi da ona 19.02.2024.godine nije odmah bila u uredu na adresi sjedišta firme i da nije mogla

zbog poslovnih sastanaka doći u ured i razgovarati sa tužiteljicom već da je otišla razgovarati s tužiteljicom njena kći Anita Grubešić koja je bila direktor marketinga kod tuženika i koja je prema iskazu Antonije Britvić mogla zamjenjivati zz tuženika Blaženku Alebić po njenom nalogu te u tom smislu je navod iz odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 19.02.2024.godine da je tužiteljica odmah po dolasku na posao započela sa uvredama na račun poslodavca nazivajući vlasnicu tvrtke Blaženku Alebić pogrdnim imenima netočna i neuvjerljiva budući je tužiteljica i po iskazu same tužiteljice, a i po iskazu zz tužene, kao i iskazu Anite Grubešić bila sama ispočetka sama u uredu na adresi Kroz Smrdečac 43 u Splitu. ZZ tuženika Blaženka Alebić je istakla u iskazu da je navedenog dana 19.02.2024.godine tužiteljica vrijeđala zbog toga što je željela da joj isplati naknadu za godišnji odmor, te da su navedeni razgovor slušale Anita Grubešić, Božena Alebić i Antonija Britvić. Međutim, iz iskaza same svjedokinje Antonije Britvić proizlazi da ona nije čula telefonski razgovor koje su vodile zz tuženika i tužiteljica, a iz sadržaja same odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu je razvidno da se u istoj ne spominje vrijeđanje nadležnih od strane tužiteljice telefonskim putem već da je tužiteljica započela s uvredama vlasnice i direktorice tuženika odmah po dolasku na posao, a što ne odgovara istini budući je iz iskaza stranaka i saslušanih svjedoka razvidno da je tužiteljica na dan 19.02.2024.godine bila u uredu najprije sama pa i nije mogla odmah po dolasku ikome upućivati uvrede. Premda su zz tuženika Blaženka Alebić, te svjedokinje Antonija Britvić i Anita Grubešić spominjale da ih je tužiteljica vrijeđala na osobnoj razini navedeno nije logično ni razumljivo budući da je bilo navedenih spomenutih uvreda od strane tužiteljice prema zz tuženika, Aniti Grubešić i Antoniji Britvić, zz tuženika kao i Anita Grubešić koja je pozvala policiju navedenog dana 19.02.2024.godine bi zasigurno o tome izvjestile policiju budući iz spomenute službene bilješke sastavljene na dan 19.02.2024.godine jasno proizlazi da je policiju pozvala upravo Anita Grubešić ističući da ima problema sa tužiteljicom. Bilo bi logično da je ukoliko je bilo uvreda i ucjena zz tuženika Boženke Alebić kao vlasnice i direktorice tuženika od strane tužiteljice bilo telefonski bilo osobno, da bi ista o tome dana 19.02.2024.godine izvjestila policiju budući je upravo ista prema vlastitom iskazu odobrila Aniti Grubešić tog dana da zove policiju. Međutim iz iskaza iste i zapisnika o kaznenoj prijavi iste od 15.10.2024.godine je razvidno da je ista samo prijavila tužiteljicu za kazneno djelo krivotvorenja službene isprave (ugovora o radu), a ne i za prijetnje, uvrede i ucjene. Međutim, policiju je dana 19.02.2024.godine pozvala njena kći Anita Grubešić koja nije direktor kod tuženika dok se Boženka Alebić, direktor tuženika tek naknadno pojavila u uredu gdje je bila tužiteljica i policiji samo pristojno i nimalo uzrujano izjavila da je radno vrijeme tuženika od 7,00 do 15,00 sati, te da će tužiteljica biti uredno plaćena za sve odrađeno, te ista navedene prigode nije spominjala policiji ni telefonske uvrede, ni prijetnje ni ucjene od strane tužiteljice, a koje je spominjala u svom iskazu kao razloge izvanrednog otkazivanja ugovora o radu tužiteljici kao ni to da je tužiteljica vrijeđala nju osobno, Anitu Grubešić i Antoniju Britvić, a tužiteljica je mirno napustila službene prostorije tuženika zajedno sa policijskim službenicima nakon što je istima dala pristojnu izjavu i nakon što joj je uručen izvanredni otkaz. Pored navedenog iz navedene službene bilješke proizlazi da su prilikom uzimanja navedenih izjava od strane policijskih službenika bili prisutni samo tužiteljica i zz tuženika, te Anita Grubešić pa nije jasno iz kojih razloga Anita Grubešić ističe da kad je došla 19.02.2024.godine sa sestrom u ured da je tamo zatekla i Antoniju Britvić, te iz kojih razloga svjedokinja Antonija Britvić

ističe da je u ured 19.02.2024.godine došla ona, te Boženka Alebić, sestra zz tužene Blaženke Alebić budući iz službene zabilješke proizlazi da navedenog dana 19.02.2024.godine u uredu tuženika prilikom uređivanja policijskih službenika nije bilo ni Antonije Britvić ni Boženke Alebić. U svakom slučaju navedene prigode zz tuženika Blaženka Alebić nije isticala nikakve primjedbe na tužiteljicu, a tužiteljica je isticala samo svoja radna prava u smislu prava da joj se isplati neisplaćena naknada za neiskorišteni godišnji odmor. Iz iskaza zz tužene Blaženke Alebić i Anite Grubešić proizlazi da su one u osnovi prihvatile otkaz kojeg da je dala tužiteljica, a što je kontradiktorno njihovim tvrdnjama da je tužiteljica dobila izvanredni otkaz ugovora o radu dana 19.02.2024.godine od strane tuženika jer ih je vrijeđala. Da tužiteljica nije imala namjeru dati otkaz tuženiku je razvidno i iz iskaza kojeg je tužiteljica dala policijskom službeniku 19.02.2024.godine i koja izjava je sadržana u citiranoj službenoj bilješki od 19.02.2024.godine, a iz koje izjave je razvidno da je ista izjavila da nije iskoristila 5 mjeseci godišnjeg odmora i da ne želi izaći iz ureda dok ne dobije napismeno da je dobila izvanredni otkaz, te je istakla da ne može dobiti izvanredni otkaz jer da nije dobila nikakve opomene, a iz čega je zapravo razvidna namjera tuženika kao poslodavca da tužiteljici da izvanredni otkaz, a ne namjera tužiteljice da poslodavcu da otkaz. Također zz tuženika nije u izjavi danoj policiji 19.02.2024.godine spominjala nikakvo odavanje poslovne tajne od strane tužiteljice, te ovaj sud smatra da za navedeno tuženik nije dostavio nikakve dokaze. Tvrdnje svjedokinje Britvić, zz tuženika i Anite Grubešić da je tužiteljica tijekom izricanja uvreda istima spominjala da će iznijeti određene činjenice koje su poslovna tajna tuženika te da je neovlašteno ulazila u knjigovodstvene podatke koje je vodila svjedokinja Grubešić prema mišljenju ovog suda nisu dokazane nikakvom relevantnom dokumentacijom dostavljenom ovom sudu pa se u tom smislu ne mogu smatrati dokazanim. Naposljetku iz citirane službene bilješke od 19.02.2024.godine proizlazi da su policijski službenici utvrdili na licu mjesta da u službenim prostorijama tuženika nije bilo tog dana nikakvog narušavanja javnog reda i mira te nisu našli razloga za nikakvo postupanje po prijavi Anite Grubešić, već su samo uputili tužiteljicu da ako smatra da je oštećena da se može obratiti inspekciji rada u vezi primjedbi da joj nije isplaćen godišnji odmor. Tužiteljica je svoje pravo na neisplaćeni godišnji odmor ostvarila u konačnici u sudskom postupku pravomoćnom i ovršnom presudom zbog ogluhe broj Pr-237/2025-3 od 04.srpnja 2025. Iz svega navedenog jasno proizlazi da tužiteljica navedene prigode 19.02.2024.godine svojim postupanjem nije počinila nikakvu osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa, a slijedom čega je iz svih prethodno navedenih razloga trebalo odluku tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 19.02.2024.godine utvrditi nedopuštenom, te da radni odnos tužiteljice kod tuženika nije prestao, a kako je i odlučeno u točki I/ i II/ izreke ove presude.

20. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, a sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja ovaj sud je mišljenja da tuženik ničim nije dokazao postojanje osobito teške povrede radnog odnosa od strane tužiteljice i samim time postojanje opravdanih razloga za izvanredno otkazivanje ugovora o radu tužiteljici, a radi čega je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti kao osnovan, te je naloženo tuženiku da sukladno odredbi članka 124.stavka 1. ZR-a vrati tužiteljicu na radno mjesto poslovnog administratora ili na drugo odgovarajuće mjesto, a kako je i odlučeno u točki I/, II/ i III/ izreke ove presude.

21. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, tuženik je izgubio predmetni spor te je dužan sukladno odredbi članka 154.stavka 1. ZPP-a naknaditi tužiteljici sve parnične troškove. U navedenom smislu tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripada jednokratna nagrada u visini od 250 bodova za četiri radnje i to za sastav zahtjeva za zaštitu prava radnika, sastava tužbe, zastupanja na ročištu od 15.10.2024.godine, za sastav podneska od 28.siječnja 2025.godine, a sukladno Tbr. 7. točka 2. OT-a te nadalje za zastupanje na ročištu od 05.02.2025.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 22.travnja 2025.godine u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 10.srpnja 2025.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 16.srpnja 2025.godine u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 21.kolovoza 2025.godine u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 02.rujna 2025.godine u iznosu od 50 bodova, a što ukupno iznosi 550 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 1.100,00 Eur-a, a koji iznos je tuženik dužan isplatiti tužitelju na ime troškova ovog parničnog postupka zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

U Splitu, 10. listopada 2025.

Sudac

Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

-pun. tužiteljice

-pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3087d-beb95**

Kontrolni broj: **04cf6-31215-6b297**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.